

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับและไม่ได้รับการฝึกทักษะการคิดเลขในใจ” ผู้วิจัยนำเสนอผลวิเคราะห์ดังนี้

ค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ก 102 เรื่อง “อัตราส่วนและร้อยละ” และเรื่อง “จำนวนเต็มลบ” ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม นำมาทดสอบค่าที (t-test) ดังแสดงในตารางที่ 3
 ตารางที่ 3 ค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ก 102 และการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างมัธยฐานเลขคณิตของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	ค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	การทดสอบค่าที (t-test)
กลุ่มควบคุม	19.08	4.46	3.45*
กลุ่มทดลอง	22.09	4.16	

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์พบว่าค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.45 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า t ขาดตาราง ($t_{0.05, 89} = 1.658$) แสดงว่า ค่ามัธยฐานเลขคณิตของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปได้ว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนให้มีการฝึกทักษะการคิดเลขในใจ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ